

Mr. sc. DOLORES MIŠKULIN ČUBRIĆ, viši predavač
Fakultet za turistički i hotelski menadžment, Opatija, Sveučilište u Rijeci, Hrvatska

PRIMJENA ZNANSTVENO UTEMELJENIH SPOZNAJA U DVA NOVA UDŽBENIKA TALIJANSKOG JEZIKA HOTELIJERSKO-TURISTIČKE STRUKE

UDK 371.3:811.131.1
Primljeno: 09.04.2003.
Prethodno priopćenje

Cilj je rada da ukaže na neke suvremene znanstveno utemeljene spoznaje u okviru poučavanja jezika struke i na nužnost primjene suvremenih principa koji se kasnije ilustriraju kroz prikaz dvaju udžbenika talijanskog jezika hotelijersko-turističke struke.

Navode se neke relevantne postavke poučavanja jezika struke, te pojašnjava nova uloga sudionika nastavnog procesa i t.zv. *Ugovor o učenju*. Zatim se spominje nastavnikova obveza podizanja svijesti o kulturnim razlikama u sklopu procesa usvajanja jezika, da bi se potom prešlo na razradu primjene znanstveno utemeljenih spoznaja i didaktičkih principa koji tvore temelj dvaju udžbenika talijanskog jezika hotelijersko-turističke struke.

Ključne riječi: jezik struke, učenik-učesnik, ugovor o učenju, svijest o kulturnim razlikama.

UVOD

Djelatnici u hotelijerstvu i turizmu zbog same prirode svoga posla imaju potrebu da se obrazuju i da nauče strani jezik struke u najkraćem mogućem roku i na što učinkovitiji način. Dosadašnji udžbenici hotelijersko – turističke struke za talijanski jezik u nas nisu im to mogli pružiti, budući da su u većini slučajeva slijedili strukturalistički pristup koji se pokazao nedjelotvornim, te nije više u uporabi. Novim je udžbenicima jezika struke u središtu pozornosti neposredna komunikacija kroz funkcionalni pristup s naglaskom na leksičku komponentu.

Cilj je ovog rada da ukaže na neke suvremene znanstveno utemeljene spoznaje u poučavanju jezika struke i na nužnost primjene upravo tih suvremenih didaktičkih principa u nastavi stranog jezika struke, te da kroz prikaz dvaju nova udžbenika talijanskog kao jezika struke iz područja hotelijerstva i turizma ilustrira primjenu pojedinih znanstveno utemeljenih spoznaja u praksi.

1. NEKE POSTAVKE POUČAVANJA JEZIKA STRUKE

Bitna je osobina jezika struke da se on usvaja u post-inicijalnoj fazi edukacije, kad učenici već posjeduju temeljne lingvističke kompetencije ciljnog jezika. Dok je kod srednješkolskog uzrasta uočeno da učenici ponekad gube iz vida primarni cilj poučavanja jezika, s jezikom struke u strukovnim školama, međutim, stvar je posve drugačija. Učenici su svjesni činjenice da će im jezično znanje i te kako poslužiti u svakodnevnim poslovima koje namjeravaju obnašati, dakle vide *neposrednu primjenu* jezika kojeg uče i zato su više motivirani da ga čim bolje usvoje.

Osvrnut ćemo se zato na osobine koje definiraju odraslog učenika koji sustavno uči jezik pojedine struke, pa tako i jezik hotelijersko-ugostiteljske struke:

- on je svjestan procesa učenja jezika kao jednog koraka ka ispunjavanju njegovih potreba u struci;
- svjestan je svojih poteškoća u učenju, ali i preferencija;
- dragovoljno je uključen u učenje jezika.

Hutchinson & Waters (1987) definiraju takvog učenika kao *aktivno uključenog člana* procesa poučavanja. On je odgovoran i sposoban da donosi odluke i da utječe na primjenu metodologije. Zato ga nazivaju *student participant* (**učenik učesnik**).

Ta *nova društvena uloga* koju učenik poprima kao aktivni učesnik procesa učenja od presudnog je značaja zbog važnosti koju motivacija zauzima u tom procesu.

Stoga moderne metode u nastavu uvode sve više aktivnosti temeljenih na *međuovisnosti* učenika, *suradnji i povećanju samostalnosti* u procesu učenja. (Benson, 2001)

2. NOVA ULOGA SUDIONIKA NASTAVNOG PROCESA

U takvoj novoj perspektivi kod koje je učenik potpuno zaokupljen novim jezičnim iskustvom zapravo glavni akter, nastavnik poprima ulogu *koordinatora aktivnosti* koji pomaže učenicima kako bi slijedili didaktički zacrtani plan za otkrivanje jezika, putem aktivnosti prilagođenih ciljnoj skupini. On zapravo ima dvostruku ulogu: *nastavnika i savjetnika*.

Kao *nastavnik* on je odgovoran za promicanje metodološko specifičnih komunikacijskih strategija koje poboljšavaju učenikovo usvajanje jezika. To uključuje uvođenje tehnika samostalnog učenja, samostalnog korištenja referencijalnih materijala i rječnika. Takav vid usvajanja jezika, usredotočen na pojedini *komunikacijski cilj* (task-based activities), poboljšava njegove mogućnosti samostalnog rješavanja problema (*problem-solving*), kao i razmišljanje o jezičnim iskustvima i samoispravljanje grešaka. Opći je cilj tečaja da učenici sve svjesnije i *samostalnije kontroliraju svoj proces učenja*, ka pravoj i potpunoj samostalnosti.

Nastavnik mora također preuzeti i ulogu *savjetnika*. Savjetovanje se definira kao proces pomaganja kome u otkrivanju i razvijanju njegovih obrazovnih, odgojnih i psiholoških potencijala kako bi se postigla optimalna razina osobnog zadovoljstva i društvene koristi. Na taj način nastavnikova je savjetodavna uloga zapravo *pedagoška funkcija*. To je otkrivanje načina kako bi se ocijenile i poboljšale učenikove edukativne potrebe (Underhill, 1998.) kao i povećala njegova istraživačka radoznalost na način da nastavnik nudi svoju psihološku pomoć kad god to urebta. To je posebno učinkovito u razredima s manjim brojem učenika.

Naš je *krajnji cilj* da omogućimo učenicima sagledavanje mnogostrukosti jezične komunikacije, te da ih podučimo kako će ispravno procijeniti situacije u kojima će se naći prilikom uporabe talijanskog jezika hotelijersko-turističke struke.

Budući da je vrijeme ograničavajući faktor u nastavnom procesu, vješt će nastavnik prilagođavati nastavne sadržaje vremenu kojeg ima na raspolaganju, dajući pri tom prednost onim *komunikacijskim funkcijama* koje smatra značajnijima, imajući u vidu *pragmatičnu primjenu znanja u praksi*.

2.1. Ugovor o učenju (Learning Contract)

Ovaj pojam je vrlo bitan u edukaciji (Rogers, 1996.) budući da podrazumijeva poseban oblik definiranja programa rada kojime se obuhvaćaju *ugovorne strane*:

- a) organizator ili sponzor,
- b) nastavnik i
- c) učenik-učesnik

Svaka od ugovornih strana ima jasno određen cilj i zadatak.

U slučaju srednje škole npr. *organizator* je škola, ministarstvo koje propisuje nastavni plan i program, te kriterije za procjenu znanja. *Nastavnikova* je dužnost da prevede organizatorove ciljeve u nastavne materijale, te uskladi nastavni proces vodeći računa o specifičnim ciljevima u skladu s mogućnostima i potrebama učenika. *Učenik/učesnik* koji unosi svoje predznanje i očekivanja od nastavnog procesa i čija su prethodno stečena saznanja odlučujući faktor za uspjeh programa.

Zajednički cilj svim ugovornim stranama bit će:

- uspješna suradnja između nastavnika i učenika/učesnika koja proizlazi iz zajednički zacrtanog programa;
- činjenica da proces učenja tvori *cjelovit krug* u smislu da će učenici postići osjećaj ispunjenosti i zadovoljstva da su naučili nešto korisno;
- da je proces učenja uzastopan i kumulativan, građen na postojećem predznanju i očekivanjima;
- da je proces učenja *dragovoljan* i *svrhovit*.

Učenik mora biti potpuno obaviješten i svjestan metodoloških principa, te nastavnih ciljeva u sklopu procesa učenja, budući da aktivno uključivanje učenika učesnika u proces planiranja uvelike povećava motivaciju za učenje.

3. PODIZANJE SVIJEŠTI O KULTURNIM RAZLIKAMA

Poznavanje leksika i gramatike stranog jezika nije dovoljno za uspješnu komunikaciju u turizmu. Kultura je vrlo značajna u poslovnim odnosima, posebice u hotelijerstvu, turizmu i ugostiteljstvu. Svijest o kulturnim razlikama i njihovom utjecaju na komunikaciju (*cross-cultural awareness*) jedan je od bitnijih zadataka poučavanju stranih jezika.

Učenicima se treba objasniti značaj *društveno-kulturnog konteksta situacije* u kojoj se komunikacija odvija, naglasiti i ilustrirati ponašanje koje može biti uvjetovano kulturnim naslijeđem, obrazložiti utjecaj različitih kultura na jezike. Time jedan od značajnijih zadataka nastavnika jezika predstavlja upravo podizanje svijesti o važnosti međukulturnih razlika.

Ned Seeley (1988) sažeo je taj zadatak u sedam točaka (*seven goals of cultural instruction*):

1. Pomoći učenicima pri sagledavanju činjenice da ljudi ispoljavaju kulturom uvjetovano ponašanje;
2. Pomoći učenicima pri usvajanju činjenice da dob, spol, društveni sloj i prebivalište utječu na način govorenja i ponašanja ljudi;
3. Pomoći učenicima u sagledavanju određenih ponašanja u konvencionalnim situacijama u ciljnoj kulturi (target culture);
4.u povećanju svijesti o kulturološkim konotacijama riječi i fraza u ciljnom jeziku.
5. u razvijanju vještine procjenjivanja uopćavanja (generalizacija) u svezi s ciljnom kulturom u svjetlu činjenica;
6. u razvijanju vještina lociranja i organiziranja informacija u svezi s ciljnom kulturom;
7. Stimulirati kod učenika intelektualnu znatiželju u svezi s ciljnom kulturom i ohrabrivati naklonost ka njenim pripadnicima.

Prilikom sensibiliziranja učenika ka takvoj problematici nastavnik treba voditi računa da će učenici biti u neposrednom kontaktu s klijentima, te da on zapravo poučava vrlo složenu vještinu kako se "snalaziti, posredovati, pregovarati i nalaziti kompromis s ljudima iz različitih kulturnih sredina" (cfr. Yu, 1999) i to na različitim komunikacijskim razinama. Uloga je nastavnika da ukaže učeniku na strategije putem kojih će se uspješno snalaziti u različitim situacijama na koje će naići u praksi.

4. PRIMJENA ZNANSTVENO UTEMELJENIH SPOZNAJA U DVA NOVA UDŽBENIKA TALIJANSKOG JEZIKA STRUKE

Udžbenici *L'italiano per l'operatore turistico-alberghiero* i *L'italiano per il turismo e l'industria alberghiera 1* nastali su upravo iz takve vizije i shvaćanja jezika struke u hotelijerstvu i turizmu. Predstavljaju dio integriranog tečaja za učenike koji žele usvojiti talijanski kao jezik struke u turizmu i hotelijerstvu.

Da bi olakšali uporabu udžbenika, izradili smo *Priručnike za nastavnike* koji sadrže metodološke naputke u svezi s lekcijama i predloženim aktivnostima. Priručnici sadrže uvodni dio kojemu je cilj da pomogne nastavniku da savlada principe i ideje vodilje tečaja koje se temelje na suvremenom pristupu LSP (language for specific purposes), kako bi ih on mogao najprimjerenije iskoristiti. On slijedi tzv. funkcionalni pristup koji se temelji na pretpostavci da jezik nije tek sustav elemenata koji se kombiniraju u fraze, već je također i složeni sustav jezičnog ponašanja. Naučiti jezik znači, dakle, naučiti izvršavati radnje (komunikacijske funkcije), kao i izraziti i služiti se pojmovima (*notions*).

Ali jezik se ne može prezentirati samo u svojoj *referencijalnoj dimenziji*: od presudnog je značaja razina kolokacije naučenih elemenata, kako bi se izbjegla greška da se sve riječi smještaju na istu jezičnu razinu. Također je bitno raditi na jezičnim nijansama i inačicama kako bi se stvorila određena *komunikacijska gramatika*.

Osim jezičnih kompetencija (*il saper fare linguistico*) vrlo su bitne informacije iz kulture (*il saper fare culturale*): naime, sve što nam pomaže da shvatimo svog sugovornika, da interpretiramo implikacije i komunikacijske namjere, kako bismo kao sugovornici mogli uskladiti svoje jezično ponašanje.

Zadaća je nastavnika, dakle, da iznese i istakne osobitosti jezika kojeg podučava, motivirajući pritom učenike da budu svjesni specifičnosti osobnog jezičnog ponašanja u okviru vlastite kulture, da bi shvatili specifičnosti ponašanja stranog sugovornika. Kroz svoje smo tekstove primijenili ovu spoznaju inzistirajući na pojašnjavanju društveno-kulturnog konteksta u kojoj se situacija zbiva, ne bi li na taj način kod učenika porasla svijest o značaju kulturne komponente u kontekstu komunikacije.

Da bi poboljšali pristup raznim komunikacijskim razinama koje sačinjavaju jezičnu (komunikativnu) kompetenciju, sadržaji udžbenika svrstani su u *pojmovno-funkcionalna područja* unutar kojih su ponuđene pojedine mogućnosti kojima govornik raspolaže da bi izrazio različite pojmove i komunikacijske funkcije.

Nastojali smo da ne izgubimo iz vida *morfosintaktičku dimenziju* i to ne u smislu skupine morfoloških i sintaktičkih pravila za tvorbu rečenica i fraza, već kao vrijednog potpornja bez kojeg ne bi bilo moguće stvarati nove jezične situacije ili dekodificirati izričaje koje nismo do tada susretali.

Jezik je *sustav kontekstualizacije* zbog čega moramo voditi računa o svemu onome što je izrečeno, što zatim postaje ključem interpretacije onoga što će zatim uslijediti.

Temeljni mehanizam za funkcioniranje jezika naziva se (*implicatura conversazionale*/ konverzacijsko podrazumijevanje-implikacije) i upravo zahvaljujući tome mehanizmu interpretacije poruka (putem intelektualnog napora kako bi se shvatile komunikacijske namjere sugovornika) sugovornici se mogu međusobno razumjeti. Nastavnikova je uloga da poduči učenike kako će interpretirati ono što je izrečeno.

4.1. Didaktički principi za rad s udžbenicima *L'italiano per l'operatore turistico – alberghiero* i *L'italiano per il turismo e l'industria alberghiera 1*

Naš je prvenstveni cilj da postepeno i sustavno razvijemo u *učeniku četiri temeljne jezične vještine* (razumijevanje govornog jezika, govorenje, razumijevanje pisanog jezika, te vještina pisanja) putem niza kreativnih aktivnosti u više ili manje autentičnim lingvističkim kontekstima jezika hotelijersko-turističke struke.

Razumijevanje govornog i pisanog jezika u didaktičkoj tradiciji smatrale su se *pasivnim vještinama*, dok su se s druge strane *aktivnim vještinama* smatrale pisanje i govorenje.

Suvremeni didaktički pristup i prve dvije vještine smatra procesima u kojima učenik aktivno učestvuje budući da bi bez razrade elemenata tih vještina razumijevanje bilo nemoguće. Zadatak je nastavnika da kod učenika razvija strategije slušanja i čitanja kako bi postepeno postajali sve samostaliji, ali također da izoštri njihov osjećaj vezan uz osobine koje razlikuju govorni jezik od pisanog jezika.

Aktivnost individualnog čitanja vrši se tiho (ili u sebi) jer glasno čitanje često dovodi do toga da se zbog koncentracije oko ispravnog izgovora učenici manje usredotoče na smisao teksta. Izgovor i intonacija se, međutim, vježbaju naknadno kroz aktivnosti i vježbe koje slijede.

Možemo razlikovati dvije vrste čitanja: *površno čitanje* (*lettura superficiale*) i *detaljno* (*approfondita*) Skimming/scanning. Prva kategorija čitanja neophodna je da bismo stekli opći uvid u sadržaj teksta, dok druga ide u detalje. Naš je zadatak kao nastavnika da poučimo učenike kako će učinkovito razviti obje strategije čitanja kao sredstva putem kojih će doći do željenog jezičnog cilja u mnogostrukim primjerima koje smo pokušali ilustrirati.

Tekstovi udžbenika u većini se slučajeva koriste za *globalno čitanje*, da bi se zatim takav tekst detaljno razradio. Kod obrade tekstova težište je na vježbama za razumijevanje teksta, utvrđivanje vokabulara, te osvješćivanje gramatičkih struktura na nivou reprodukcije.

Naravno, neki će tekstovi sadržati pojedine elemente koje učenik nije još susreo i ne može razumjeti, zbog čega je naš didaktički cilj da naviknemo učenike selekcionirati bitne informacije od nebitnih, kako bi rekonstruirali opći smisao teksta polazeći od poznatih elemenata, bez da pritom pridajemo previše pozornosti novim elementima.

U protivnom bi se slučaju moglo dogoditi da se učenik kod susreta s nepoznatim elementom "zablokira" i izgubi iz vida bitno, čime se proces čitanja znatno otežava.

Sve je to u skladu s onime što Hutchinson i Waters definiraju novom društvenom ulogom učenika / učesnika koji se sve više osamostaljuje, te u suradnji i međuovisnosti s ostalim članovima nastavnog procesa gradi sam proces usvajanja jezika, dok je nastavnikova uloga pretežno savjetodavna.

Razumijevanje slušanja često je uvjetovano našim očekivanjima i predviđanjima kojima formuliramo hipoteze, potvrđujemo ih ili odbacujemo.

Učenici ponajprije moraju dobro čuti zvukove i intonacije, da bi ih ispravno interpretirali. Zato je korisno da oni slušaju različite intonacije, glasove, registre i govorne ritmove kako bi vježbali *dekodifikaciju* onoga što čuju, uvijek koristeći poznate elemente.

Što se tiče vještine pisanja, u udžbenik smo uvrstili aktivnosti u kojima je neophodno koristiti pisani oblik, nudeći također i dodatne aktivnosti i sugestije za zahtjevnije učenike. Međutim, svjesni činjenice da je u temelju svih komunikacijskih oblika pravila ljudske interakcije i to prvenstveno usmena interakcija, naša se didaktička strategija pragmatično usmjerila prvenstveno ka aktivnostima razvijanja govornih vještina.

4.2. Pristup po aktivnostima

Tečaj je zamišljen kao skupina materijala čiji je cilj da aktivno zaokupi učenike u usvajanju elemenata koji će ga voditi ka otkrivanju sustava po kojem talijanski jezik hotelijersko-turističke struke funkcionira.

Prva je razina primjerena učenicima koji već posjeduju određeno predznanje talijanskog jezika, i budući da je funkcionalnog usmjerenja, nudi mnogobrojne mogućnosti da se prodube ili prošire i u praksi primijene saznanja iz gramatike, u skladu sa mogućnošću da se jednog dana učenik nađe u sličnim komunikacijskim kontekstima, možda na svom budućem radnom mjestu ili svom pozivu, kada će mu zaista zatrebati upravo te strukture.

Različite aktivnosti reproduciraju i simuliraju dinamiku komunikacije slijedeći tri didaktička principa stranih jezika:

1) Svaka jedinica (lekcija /Unita`) slijedi vlastiti put ka unaprijed jasno definiranom cilju. Da bi postigli taj cilj učenici se moraju suočiti i postepeno i progresivno savladati pojedine jezične, pragmatične i kulturne elemente koji se raščlanjuju i klasificiraju.

Obim gramatičke građe sveden je na minimum, te je na taj način sačinjena minimalna komunikacijska gramatika. Morfološko-sintaktički elementi su usklađeni s komunikacijskim namjerama, te se razrađuju u kontekstu predloženih vježbi i aktivnosti kroz koje učenici sami izvode jezične zakonitosti. Gramatika se, međutim, neprestano doraduje, takoreći nadograđuje i sistematizira u kontekstu potreba, mogućnosti i zahtjeva koji se postavljaju pred učenika takve razine.

2) Predložene aktivnosti gotovo uvijek predstavljaju prazninu informacije (information gap) koja se mora nadopuniti kako to biva u pravoj komunikaciji.

3) Aktivnosti su vrlo često personalizirane (osobni izbor) kako bi učenika i osobno zaokupile, vodeći računa o njegovoj osobnosti, njegovim idejama i potrebama. Vodili smo također računa i o elementu igre koji pospješuje pozitivnu dinamiku unutar grupe, te aktivno učestvovanje sudionika.

Igra uloga (Role-play) smo koristili u niz situacija, dok nastavnicima ostavljamo izbor hoće li koristiti takvu aktivnost u razredu.

Tečaj je zamišljen za vrlo širok spektar učenika i stoga vrlo fleksibilan, kako bi omogućio preinake i prilagodbu specifičnim potrebama pojedinih grupa učenika, iako je omogućeno samostalno usvajanje i proširivanje gradiva, nadasve kada se radi o vokabularu. Time smo također slijedili spoznaje o nužnosti primjene tzv. *Ugovora o učenju* koji nalaže da se tečaj zapravo kroji po mjeri zahtjeva i potreba učesnika. Program će biti zajednički zacrtan sa strane nastavnika i učenika, a nastavnikov glavni zadatak predstavlja izbor materijala iz udžbenika koji mu stoji na raspolaganju.

Udžbenik zato obiluje velikim brojem vježbi koje pomažu učeniku da produbi strukture i leksik koji se pojavljuje u tekstovima. Pojedini elementi omogućavaju učeniku obogaćivanje njegovih društveno-kulturnih spoznaja u poređenju s vlastitom kulturom, tj. s jednog *kontrastivnog stanovišta*.

Nastavnik može neke materijale nadomjestiti ili nadopuniti predloženim materijalima. Takve smo materijale posebno naznačili uz napomenu da ih nastavnik uvijek treba prilagođavati potrebama i nastavnim ciljevima.

5. ZAKLJUČAK

Podučavajući već duže vrijeme talijanski jezik hotelijersko-turističke struke, uočili smo činjenicu da su postojeći udžbenici i didaktički materijali neadekvatni zbog zastarjelog pristupa. Proučivši dio relevantne literature na području poučavanja jezika struke, uvidjeli smo potrebu za integriranjem takvih teoretskih spoznaja s praktičkim

didaktičkim spoznajama, te su tako nastali spomenuti udžbenici talijanskog jezika hotelijersko – turističke struke.

U udžbenicima se slijede principi i znanstvene spoznaje niza stručnjaka od kojih u tekstu navodimo tek značajnije. U tekstu se podrobnije objašnjavaju didaktički principi za rad s navedenim udžbenicima, te daje opis pristupa po aktivnostima.

Mišljenja smo da bez praćenja stručne literature, te bez sustavnog suvremenog pristupa poučavanju stranog jezika struke, pa tako i jezika hotelijersko – turističke struke, nije moguće poboljšati proces usvajanja stranog jezika, pogotovo ako se u udžbenicima i u praksi ne primjenjuju znanstveno utemeljene spoznaje. Naš rad predstavlja jedan pokušaj u tome smjeru.

LITERATURA

1. Abbot, G. (1981), "Encouraging communication in English: a paradox", *ELT Journal* 35, 1991, pp.228-230
2. Benson, P. (2001), *Teaching and researching autonomy in language learning*, Longman, London
3. Blue, G. and Harun, M. (2002), "Hospitality language as a professional skill", *ESP*, Volume 22, Issue 1, pp.73
4. Dudley-Evans, T. & StJohn, M. J. (1998) *Development in ESP-an interdisciplinary approach*, Cambridge University Press, Cambridge
5. Herzberg, F. (1972), *The motivation to work*, Wiley, Chichester
6. Hutchinson, T. & Waters, A. (1987) *ESP*, Cambridge University Press, Cambridge
7. Kasavana, M. (1993), "Front office operations", *VNR's encyclopedia of hospitality and tourism*, New York, p.424
8. Knowles, M. S. (1990), *The adult learner: a neglected species*, Gulf, Huston, TX
9. Miškulin Čubrić, D. (2001), "Značenje stranog jezika struke kod kadrova u turizmu i hotelijerstvu", *Tourism and hospitality management*, god.6, Br.1-2, str.63-72.
10. Robinson, P. (1991), *ESP today: a practitioner's guide*, Prentice Hall International, New York
11. Rogers, A. (1996), *Teaching adults*, Open University Press, Buckingham, Philadelphia
12. Seelye, H. N. (1988), *Teaching culture*, Lincolnwood, IL: National Textbook
13. Tomalin, B. and Stempleski, S. (1993), *Cultural Awareness*, Oxford, Oxford University Press
14. Tremblay, P. F. and Gardner, R. C. (1995), "Expanding the Motivation Construct in Language Learning", *Modern Language Journal* 79, pp. 505-520.
15. Underhill, A. (1998), "Facilitation in language teaching", *Affect in language learning*, Cambridge University Press, Cambridge
16. Waters, A. (1977), *ESP*, MEP/Macmillan, London, pp.41-42
17. Widdowson, H. G. (1983), *Learning purpose and language use*, Oxford University Press, Oxford
18. Yu, L. (1999) *The International Hospitality Business*, New York, London, Oxford, The Haworth Hospitality, p.57

Summary

THE APPLICATION OF SCIENTIFICALLY BASED PRINCIPLES IN TWO NEW TEXTBOOKS FOR ITALIAN IN THE HOTEL INDUSTRY AND TOURISM

The aim of the paper was to investigate some recent LSP teaching trends in order to ascertain the necessity of the application of the most important scientifically based and methodologically relevant principles in that context.

After some initial considerations about LSP teaching trends, we concentrated on the new role of the participants in the language acquiring process mentioning also the learning contract. We proceeded by explaining the importance of raising cultural awareness during the process of language acquiring, after which we dealt with the application of the aforementioned scientifically based facts and the didactical principles that form the bases of two textbooks for Italian in the hotel industry and tourism.

Key words: LSP, student participant, learning contract, cross-cultural awareness